

104. основно училище “Захари Стоянов”
Район „Триадица”, ул. Костенски водопад 60, тел. 02 8595192

Уважаеми ученици, учители и родители, скъпи приятели!

В началото на учебната година сме. Вярвам, че никога не сте чакали с такова нетърпение 15.09. Днес видях много лица, изразяващи различни чувства: радост, че сме заедно, че можем да споделяме, да се докосваме и виждаме без екран; притеснение от неизвестните и непривидими обстоятелства пред цялата ни общност; тревога за представянето ни и как ще бъдем оценени (Не бойте се, неуспехът е само обратна връзка, тук сте в защитена среда, в която грешките се приемат за вид уроци!). Забелязах и надежда – че напрежението, с което започваме, ще отмине бързо, без да ни засегне лично, че ще живеем живота, който искаме.

Точно днес тръгваме заедно по нов път. Знаем, че всички биха искали да изминат този път подкрепени и вдъхновени. Всеки си го представя според своя кръгозор – за едни той е права, лъскава и гладка магистрала, за други – път през познатите квартални улички с мирис на липи, за трети – пътека през гората с препятствия и много завой, с коридори от слънчеви лъчи и сенки от листа, който води към спираци дъха гледки – на дъга над реката или на небостъргач с блеснали стъклени очи. Всяка крачка предизвиква въображението ни и независимо кой откъде и с кого върви, ние имаме един общ краен сборен пункт и това е мястото на общия ни успех. Защото за училището е вярно, че тук сме „един за всички и всички за един”.

Хората често си мислят, че от тях почти нищо не зависи, но не е така. Всеки тук днес притежава необходимите ресурси, за да извърви своя път до успеха. Децата са любопитни, което означава, че могат да развият бързо нови умения; организацията притежава това чисто и уютно място, техническа обезпеченост, работеща облачна система, средства за защита в сложна обстановка... Но по-важно е друго, което имаме.

Преди много години тогавашният Министър на образованието на 15.09. цитира Вазов, който, когато е бил министър на просвещението, е казал, че училището се прави не от камъни, а от хора. Знаете кои са тези хора, нали! Огледайте се, те са тук, до Вас, сред Вас. Вашите учители – усмихнати, с цветя в ръце, с блеснали очи и най-хубавите си дрехи. Облечени за Вас. Взират се в лицата Ви, чуват всеки Ваш въпрос. Не мислят за годините, които носят на гръба си, за стегнатото от емоции гърло, в което скоро ще се обади хроничният фарингит. Не, днес никой не мисли за това. Мислят какво предстои. Подготвили са изненади за всички – за състезателите и съзерцателите, за математиците и музикантите, за природолюбителите и художниците, за поетите и предприемачите. За всяко дете, дори за тези, които още не са разбрали какви са. Мислили са за всеки от Вас, защото всеки тук е важен. Не само днес, в празничния ден на началото. Във всеки следващ ден, присъствено, дистанционно и синхронно, в който вървим по пътя заедно, със стремеж към това, което искаме и с благодарност за това, което имаме.

Как ще разберем, че сме успели? Единият начин е да премерим нашите знания, умения и компетенции сега и в края на учебната година – на годишните контролни работи и националните оценявания. Правили сме го вече, в първите 30 сме в София, знаем какво е висок резултат и как да стигнем до него. Другият начин е да проследим как се чувстваме – дали идваме тук намусени и враждебни или бодри и вдъхновени, дали си тръгваме облекчени от решението на труден казус, или окрилени от това идея, дали ни пука как се справя човекът до нас и има ли нужда от нашата енергия, време и обич. Ако отворим очите и сърцата си за такъв поглед към общата ни работа, можете да сте напълно сигурни – ще успеем.

И тогава през юни, добавяйки поредния албум на класа, ще имаме възможности за нови избори и нови мечти. Да се качим на крилете на днешните и да постигнем целите си! Лек полет!

София, 15.09.2020г

Капка Велинова,

директор на 104 ОУ